

ATBĀSS

3 x 3 NOMETNES AVĪZE

Mazsalacā, 1998. gada 12. jūlijā

Nr.1

NO VADĪTĀJAS

ESIET MĪLI SVEICINĀTI, NOMETNES DALĪBNIEKI UN MAZSALACIEŠI!

INESE BĒRZINA, nometnes vadītāja

Ir pienākusi Mazsalacas 3x3 nometnes nedēļa — piecpadsmitā Latvijā. Ir pienākusi arī Mazsalacas 70 gadu jubilejas vasara.

Nav daudz šādu latvisķu kultūras pasākumu, kas tik spilgti iedegas daudzu latviešu dvēselēs.

Ticu, ka Mazsalaca un Skāņkalne aplauks 3x3 nometnes ietekmē.

Ticu, ka nometne bagātinās visu apkārtējo kultūrvidi.

Ticu, ka viesi būs patīkami pārsteigtī par mājinieku viesmīlību, rūpēm, sirsniņu.

Pateicos novada ļaudīm par izpratni un atbalstu nometnes sagatavošanā, ieviržu vadītājiem un kultūras programmu dalībniekiem par atsaucību un aizrautību, nometnes dalībniekiem par sirsniņu un uzticību. Lai nometnē virmojošais pozitīvais enerģijas, dzīvesprieka un labestības lādiņš pavada mūs arī turpmākajās gaitās!

Esiet mīli sveicināti Mazsalacā!

Priecājos ikvienu redzēt mūsu pulkā.

Lai Skaņā kalna — Latvijas dabas svētvietas — gaisotne palīdz mums kļūt sakātotākiem, veselākiem, laimīgākiem!

VISS NOTIEK

ŠODIEN, 12. jūlijā

10. 30 Izbraukšana no Dailes teātra Rīgā
13. 00 Iebraukšana Mazsalacā. Reģistrēšanās. Iekārtošanās. Mazsalacas mūzikas skolas tautas mūzikas kapelas uzstāšanās
14. 00 — 14. 30 Pusdienas
14. 30 — 15. 00 Ieviržu vadītāju sanāksme
15. 00 Nometnes atklāšana
16. 00 — 17. 00 Dievkalpojums Svētās Annas baznīcā
17. 00 — 18. 30 Lepaziņšanās ar Mazsalacu:
 - * Valtera Hirtes koktēlniecības muzejs
 - * Lietišķas mākslas izstāžu zāle
 - * Iepaziņšanās ar kultūras namu un tā ļaudīm
 - * Kungu celiņi, Filosofu aleja
 - * Valtenberģu muiža un parks
19. 00 — 19. 30 Vakariņas
20. 00 Lepaziņšanās vakars. Mazsalacas kultūras nama teātra izrāde: J. Jaunsudrabīņa «Jo pliks, jo traks» (režisore Dace Jurka) Lībiešu pilskalnā
23. 00 Folkloras kopu «Vilki» un «Vilcenes» uzvedums. Nīķšana. Atklāšanas balle Valtenberģu muižā un parkā.

ŠONEDĒĻ

IZSTĀDES MAZSALACĀ 3x3 NOMETNES LAIKĀ

- Mazsalacas dzimtu ciltskoku izstāde «Atgriešanās» ar moto «Mīlestība nekad nebeidzas».
- Lietišķas mākslas studijas «Mazsalaca» izstāde pilsētas izstāžu zālē. Ieviržu telpās — kā fons.
- Zīmējumu izstāde «Pilsēta, kurā es dzīvoju».
- Mākslinieki Biruta un Jānis Jansoni un viņu Skāņkalnes mākslas skolas audzēkņi.
- Lietišķas mākslas studija «Dzīne» (vadītāja Betija Strautniece) un Valdis Rasimenoks.
- Dainis Ruciņš. Koka darbi. Pinumi.
- TDM Edgars Bērziņš. Pinumi.
- Āda un māls latviešu dzimtu godos. Līga Stebere. Vaidavas keramikas cehs «Rebeka».
- Fotoizstāde «Mazsalacai — 70». Fotostudija «Tālava — 88».
- Latvju rotas. Inīta un Vitauts Straupes (Sigulda).
- Mazsalacas vidusskolas skolēnu un skolotāju lietišķas mākslas darbi. R. Ertmane, G. Jēkabsone, A. Gūtmane, L. Līsmane, A. Ābelītis, J. Jātnieks.

Mēs jūs gaidījām

OJĀRS BEĶERIS,
Mazsalacas domes priekšsēdētājs

Tā patiešām ir. Daži mēneši pirms 3x3 pa-
gāja diezgan pamaigā satraukumā, pēdējā
laikā mazas sanāksmītes bija katru otro die-
nu. Problēmas pilsētā ir, un mēs negribam
palikt ar tām vieni, drīzāk jau otrādi — lai tās
kaut cik novērstu.

Pilsētu centās sakārtot gan komunālais
dienests, gan iedzīvotāji talku veidā, pašu
spēkiem. Sevišķa atzinība pienākas šai zinā-
Mazsalacas skolotājiem: pat atvainījumā
aizgājuši, daudzi palīdzēja sakopšanas dar-
bos. Skolas sakārtošana, dalībnieku ēdinā-
šana, izvietošana — vislielākais paldies par
līdzdalību šais lietās!

Ar rajona padomes gādību mēs pirmie ie-
mējināsim 200 gultiņas, kuras tapušas Andreja
Griško individuālajā uzņēmumā Rūjienā.
Skaņkalnes pagasts rūpējās, lai pāri Sa-
lacai atkal būtu tiltiņš. Paldies viņiem un vi-
siem mazsalaciešiem, kas centušies, lai vies-
us sagaidītu godam. Es ceru, ka mūsējie iz-
mantos iespēju izglītoties, būt klāt labu lektoru
vadītās nodarbiņās.

Esam strādājuši ar cerību arī nākotnē mū-
su pilsētā redzēt vairāk tūristu, jo daba ar
krāšņumu Skaņkalna parkā nav skopoju-
ties. Nezinu, kāds mūsu piedāvātā komforta
līmenis būs cītzemju tautiešu acīs, no viņu
viedokļa. Bet — kādi nu esam, tādi esam.
Pērn Skaņkalna parkā pabijuši ap 15 tūk-
stošiem cilvēku, un mēs ceram, ka nometne
dos jaunu impulsu tūrisma mūspusē.

Lai mums visiem kopā būtu labi!

NOMETNES NOSKAŅU FUNDAMENTS

TEV BŪS:

- * Citam citu saukt uz «TU»
- * Šmaidīt
- * Draudzēties
- * Kārtīgi apmeklēt ievirzes
- * Precīzam būt, laikā
ierasties
- * Palīdzēt citiem

- * Visur aktīvi līdzdarboties
- * Justies laimīgam nometnē
un pēc tās

TEV NEBŪS:

- * Šķidrēties
- * Kritizēt
- * Lietot stiprus dzērienu

NO TĀLIENES

IZZINĀSIM FOLKLORU UN SPĒLĒSIM TEĀTRI

DAIGA KĻANSKA

Balvu amatniecības vidusskolas latviešu valodas un literatūras skolotāja ANNA GABRĀNE un viņas meita 5. kla-
ses skolniece Diāna dzīvo vienā no skaistākajām un zaļākajām Latvijas pil-
sētām — Balvos. Arī Balvi tāpat kā Maz-
salaca šogad svin savu septiņdesmitgadi.

— Kādas nodarbiņas jūs abas interesē no nometnē piedāvātās pro-
grammas?

— Gribu piedalīties Ilgas Reiznieces vadītajās folkloras nodarbiņās, jo vien-

mēr priečajos par jaunām zināšanām, ko varu nodot audzēkņiem stundās. Mani interesē arī ģimenes psiholoģijas problēmas, tāpēc ceru piedalīties ģimeņu se-
minārā, kuru vadis Līga Ruperte, Māra Tupese un Māra Siksna.

Dīānas labākie draugi ir grāmatas un mūzika, tāpēc viņa piedalīsies folkloras un leļļu teātra nodarbiņās.

— Kāds varētu būt jūsu atbalsts no-
metnei?

— Es morāli un praktiski centīšos
atbalstīt savu kursabiedreni nometnes
vadītāju Inesi.

IEVIRZES

MEŽU VAR SADZIRDĒT

DAIGA KĻANSKA

Ekoloģijas novirzi nometnē vadīs
žīguriete ANNA ĀZE. Nometnē pieda-
līsies arī viņas meita Liene. Anna jau
vadījusi dabas gudrībās 3x3 nometnes
dalībniekus Viļakā un Gaujienā.

— Ko jūs šogad piedāvāsiet ekolo-
ģijas ievirzes dalībniekiem?

— Mēs visi kopā mēģināsim sadzir-
dēt, sarežēt, sajust, sasmaržot mežu.
Savas izjūtas centīsimies pierakstīt uz
papīra. Iepazīsim augus, kas ārstē latvie-
ti. Izzināsim dzīvnieku labestību. Ieska-

tīsimies un ieklausīsimies putnu dzīvē,
pētīsim Mazsalacas ūdeņus. Viena diena
būs veltīta medībām. Pēdējā nometnes
dienā zināšanas apkoposim konkursā.

— Ko jūs gaidīsiet no nometnes
dalībniekiem?

— Ekoloģijas ievirzes dalībniekiem
noteikti vajadzētu sagatavot man jautāju-
mus par dabu, lai mums visiem kopā bū-
tu interesanti. Mežsargi ir klusētāju tauta,
bet es jums stāstišu ļoti ciaudz, ja vien jūs
man jautāsiet. Es pacentīšos pielāgoties
visiem ievirzes dalībniekiem un padarīt
nometnes nedēļu neaizmirstamu.

MIĒS

SVEICIENS NO VIRKĒNIEM!

SANTA RAKECKA

Rudenī ar dēļu devāmies uz netālo
purva stūrīti dzērvenēs. Kāds tas bija
prieks! Galvenais jau tā gatavošanās. Pa-
nēmām līdzi azaidu, lai atpūstos uz ci-
niša, vērotu rudens ainavu un ar to saistītos
pārdzīvojumus. Mazais mājupceļā atrada
purva pokīti bērzlapīti!

Mēs ar brāli augām mātes un vecve-
cāku ģimenē. Tēvs no mums aizgāja.
Laukos radās mīlestība un cieņa pret da-
bu, vecmāmiņa prata to iemācīt. Cik

skaisti ir rīti, kad klusumā tu dzirdi meža
šalkonu un putnu dziesmas! Mācoties Rī-
gas pedagoģiskajā skolā, brīvdienas
man bija svēta atpūta laukos. Patika ska-
tīties noslēpumainajās zvaigžņu miriādēs
rudens debesīs. Daba mani valdzina jo-
projām.

7 gadus nostrādāju par bērnudārza
audzinātāju, bet tagad, kad satiksme ap-
grūtināta, sāku strādāt zivju cehā par vē-
reju. Esmu apmierināta, bet apmaksā
gan mums varēja būt lielāka.

MAN TIK ĽOTI PATĪK NĪKŠANA!

ILZE BRIEDE Valmierā

Esmu bijusi vairākās nometnēs — Madlienā, Kaucmindē, Engurē, Pāvilostā, Vai-davā. Pati pirmā bija Madlienā, kopā ar vecākiem un brāli. Tēvs televīzijas konkursā «Labākais skolotājs — 90» ieguva balvu: ceļazīmi ģimenei uz šo nometni. Tad es vēl nezināju, kas mūs tur sagaida. Tagad zinu, ka šajās nometnēs ļoti daudz jauna varu uzzināt, mēģināt pati kaut ko izgatavot (ke-

ramikā, rotkalšanā, pinumos, aušanā).

Galvenais tomēr ir tā labestīgā latvisķā gaisotne, daudzie draugi, kurus šeit iegūst. Man pašai ļoti patīk nīkšana. Jārēkinās, ka ġulētu nakšu būs maz...

Kādreiz man Mazsalaca nepatika — šīs līkumainās ielas, mazās mājiņas. Bet, kad to iepazinu, pilsētiņa man tagad liekas skaista, ļoti latvisķa un labu, gudru cilvēku pilna. Mazsalacā ir aktīva kultūras dzīve, par to tieži varam lasīt savā «Liesmā». Es-

mu bijusi Skaņākalnā, Lībiešu pilskalnā, staigājusi gar Salacas krastiem. Mazsalaca var lepoties ar savu vidusskolu. Domāju, ka šajā vietā var labi atpūties pēc grūta darba vai trausmainas dzīves lielākā pilsētā.

Uz nometni braucu kopā ar māsu Dinu, ar māsīcām Aritu un Elīnu. Es gaidu tik daudz! Bet viiss atkarīgs no tā, cik aktīvi cilvēki sabraukus uz šo nometni. Mani iepriecinās tas, ka iegūšu jaunus draugus, sarūgtinās, ja tā nebūs.

MAN LIEKAS, BŪS LABI

ASTRĪDA VILKA

JAUTĀJU VALMIERIETEI GUNTAI VEKTREI: KĀPĒC ESAT ŠEIT?

— Man palīdzēja tāli radi. Jo es ar bērnudārza audzinātājas algū nekad nevarētu to atlauties. Būšu te pirmoreiz, bet man liekas, ka nometne būs bezgala interesanta, ka te būs iespējas daudzko uzzināt. Bet, kā tiesi tas viss notiks, nestādos priekšā...

Ar pašu Mazsalacu man līdz šim nav bijis nekāda sakara, uz Skanokalnu ar bērniem gan esmu bijusi vairākkārt.

Mēs esam trīs: meita Anete (13), dēls Raivis (14) un es. Pieteicos psiholoģijas ievirzē, spēlēšu kokli. Anete grib piedalīties ādas apstrādes grupā, Raivim interesē kokgrēšana.

VIENA BAGĀTA NEDĒĻA

ALDIS ZIEMINŠ

Matīšos, Valmieras rajonā

Jau daudzkārt esam lasījuši un klausījušies par 3x3 nometnes populāritāti Latvijā, un arī man ar meitu Zanni (13) radās vēlēšanās piedalīties. ļoti simptāiska liekas gan šī paaudžu kopības ideja, gan zināšanas tieši latvisķajā. Lai nometne kļūst par tādu jauku salīpu, kur mums kļūt gudrākiem!

Programma, ar kuru esam iepazīnušies, liekas tik piesātināta, ka gribētos būt klāt gandrīz katrā nodarībā, taču saprotam, ka tas nav iespējams. Esam pārliecināti, ka šī noteikti būs visbagātākā nedēļa visā vasarā. Lai veicas visi organizatoriskie darbi! Ja varu ko līdzēt, labprāt.

DACE KALNIŅA

Veselavas pagastā, Cēsu rajonā

Iepriekšējā (Gaujienas) nometne ļoti palīdzēja atgūt sevi, rast līdzsvaru, saskaņu un palīdzēt to darīt vēl kādam. Mūsu lauku miestīņā, kur jaudis mājās jūtas tik labi kā bērzlapju podiņi sūnās, izveidojām interešu klubīnu tiem, kam gribas ko vairāk, kam ziemā nepietiek tikai ar siltu krāsnīnu un mīkstām čībām. Tas ir brīnuma, ka bijušas piecas tikšanās, bet nācēju skaits pat palielinās.

Cik zinu, Mazsalaca ir vienreizēji dvēseliska vieta, un vēl jo vairāk, ja gaidāma tāda radošu, gaišu cilvēku tikšanās. Redzu, ka bērniem tas dod daudz. Tā ir iespēja redzēt pasaulli līdzās, sajusties pasaulei arī pašam, apzināties savu latvietību, sakenes.

Šobrīd man ir svarīgi palīdzēt saviem bērniem atgūt pašapziņu un nostiprināt to.

Mēs esam trīs: Ieva(13), Aija(11) un es.

MĒS**GRIBU BŪT KOPĀ AR DĒLU**

INGRĪDA KOROŠEVSKA Salaspilī

... Šaubas māc. Vai mēs tiksim uzņemti 3x3 nometnē? Tētis aizņemts ar koncertiem, jo vasarā jāsapelnā nauda dēla skološanai. Ziemā līdzekļus nevar atlicināt, jo es strādāju par muzikālo audzinātāju bērnudārzā, vīrs turpat par remontstrādnieku un spēlē «Emburgas zēnos». Līdzekļi teātra biljetēm, grāmatām, izklaidēm gūti spēlējot. Bet, ja spēlu nav, tad...

Tātad uz nometni bez tēta.

Bet tagad mazliet par sevi, kā tajā spēlē: Kas? Kur? Ar ko?

KAS? Arnis, 8 gadi. Mācās Dzintaros, Jūrmalas Alternatīvās skolas 1. klasē. No februāra, kad sapratām, ka tomēr spēsim apvienot garās mācību stundas (no 9 līdz 16) un katru dienu turp un atpakaļ 80 km uz skolu, iestājāmies jauniešu skatuves mākslas studijā Jaunatnes teātri. Nodarībās — deja, dziedāšana, vizuālā māksla, fantāzijas rotaļas, video, grims, scenogrāfija un aktiermeistarība, 3x40 min., slodze liela, bet Arnim patīk. Mājās viņš vislabprātāk lasa, arī sacer stāstus, komiksus, lugas. Kopā ar vecomāti iestudē dažādas izrādes (nu jau būs kādas 11), kuras es uzņemu videofilmās. Pats ir sce-

nārija autors, režisors un vairāku lomu izpildītājs. Pirms gada ļoti aizrāvās ar komponēšanu — uz sintezatora radija savu noskaņu mūziku.

Ingrīda, 42 gadus veca. Kultūras darbiniece, pašdarības koru vadītāja pēc specialitātes, 21 gadu nostrādājusi par muzikālo audzinātāju. Esmu Dvīnis pēc horoskopa — man diezgan labi paveicas visdažādākās lietas. Esmu beigusi šūšanas kursus (tagad gan nešuju), mezglošanas kursus (savā laikā tapa brīnišķīgas dāvanas radiem un draugiem), diezgan labi tamborēju (tas ļoti nomierina nervus), iemācījos klūdzīju pišanu (kad bērns vēl gulēja ratos, izbrādāju un izgriezu visas grāvmalas).

Darbā iznāk daudz dziedāt, dejot, tēlot, veidot svētku scenārijus, spēlēt teātri. Katru mēnesi bērniem jubilārem par godu rādām kādu uzvedumiņu un jau divus Jāņus pēc kārtas fragmentus no «Skroderdienām Silmačos» ar zirgiem un līgošanu, skatītājos uzaicinot Salaspils pensionārus.

Esmu Salaspils «Spieta» krustmāte, arī rajona bērnudārzu muzikālo audzinātāju metodiskās apvienības vadītāja.

KUR? Arnis 5 gadu vecumā pirmoreiz

mūžā bija ekskursijā uz Mazsalacu. Kā viņam tur patika! Salaca, Skanaiskalns, alas, avoti, klintis, kāpnes — viss. Tā viņam kļuvusi gandrīz vai par svētvietu.

KĀPĒC?

* Tāpēc, ka norises programma ir ļoti interesanta un būt tur visam klāt un tajā visā iekšā, un vēl abiem kopā — tas būtu vienkārši neticami, ka tā vispār varētu būt.

* Tāpēc, ka nometne notiek brīnišķīgā vieta.

* Tāpēc, ka nometnes darbinieku vidū izslīju pazīstamus uzvārdus. Ilga Reizniece ir Arņa folkloras skolotāja Jūrmalas skolā. Inguru Strazdiņu zinu, jo pati arī esmu koknesiete. Vēl — Ilmārs Dzenis, jo mums tagad ir par vienu draugu vairāk.

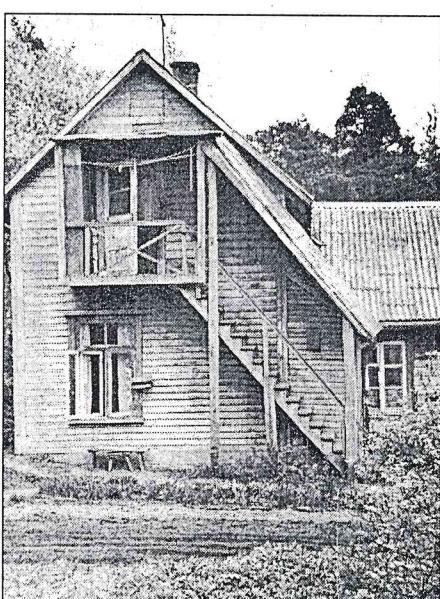
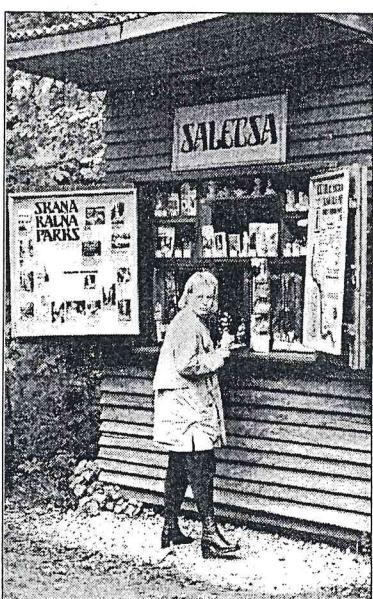
* Visbeidzot un galvenām kārtām — es gribu būt kopā ar savu dēlu. Un nevis tikai īkdienas steigā, no viena vilcienu uz otru, bet tā — visu dienu, nakti, aktīvā darībā, interesantās nodarībās, atpūtā, dabā... Gribu redzēt, kā viņam veicas, kā viņš priečajas, kas viņu sarūgtina, kas ieinteresējis. Dēlam ir jau 8 gadi — viņš ir milš, miligs, pieglaužas, grib, lai pažēlo, nobučo mammu. Bet cik ilgi vēl? Gribu, lai šie mirkli turpinātos pēc iespējas ilgāk.

DIENAS PUĶUZIRNIS

DIENAS DILLE

Viena no lūkusi dille
tam vietējam
aplāmniekam,
kurš vakar pamanījās
savā durvijupriekšā
nētālu no Salacas izmēst gružus.

MAZSALACĀ

Pats pirms smaržīgais dienas puķuzirnis — nometnes vadītājai INESĒI. Ēksperli atradusi, ka šodien viņa gandrīz jau atguvusi savu parasto, tā sacīt, normālo smaidu. Tai gatavošanās karstumā tas bija kaut kur pačibējis. Atliek cērēt, ka atgriezies uz mūžīgu palikšanu.

Jociņi

Tā gadās

Autors patiesi, bet nezināmi

Kad vēl kursēja vilciens caur Mazsalacu, vienā kupejā sēdējuši trīs gružini. Saspēlēs šāhu. Pirmais nēm dāmu, noliek dēliša vidū un saka:

— Mat.

Otrs mirkli gudro, nēm karali un liek blakus:

— Otec.

Mazsalacas čigāns seglojis zirgu. Skānkalnes pagastvecis prasījis:

— Kāpēc tu tos seglus ačgārni liec?

— Tu jau vēl nezini, uz kuru pusē es jāšu.

Kāds vīrs Skānkalnes mežā cirtis malku, bet nejausi nocirtis sev deguna galu. Dakteris gadījies tuvredzīgs un degunu piešuvis pie kājas pirksta, bet pirksta galu pie deguna.

Pēc laika, kad vīrs jau atstājis slimnīcu, abi satikušies.

— Kā tad nu slimniekam klājas?

— Labi, tikai viena nelaimē. Kad gribu degunu noslaucīt, jānovelk kurpe.

— Cik tad tev, puisīt, gadu?

— Īsti gan nezīnu. Kad piedzimu, mammai bija 25. Bet vakar viens onkulis prasīja viņas vecumu, un mamma teica, ka 24.

**CIENĪJAMAI
NOMETNES
DALĪBNIEKI!**

Mēs tiešām esam gana nīpri, taču mūsu pagaidām ir ļoti maz. MĒS ĽOTI PRIECĀSIMIES par katru Tavu ienācienu «Atbalss» redakcijā, par katru Tavu raksta galiņu, zīmējumu, iedomu — un vienkārši tāpat. Palīdzi veidot mūsu visu avīzīti: tik īsa ir šī nedēļa, bet to dažu dienu atbalss pietiks ilgākam laikam.

Redaktore ANTRA LĀCE.
Numuru veidoja VELGA BRIEDE.
Izdots ar SIA «Imanta» atbalstu.
Numurā izmantoti
ALEKSEJA KOZINECA fotoattēli.